

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

ZÁŘÍ 2008

č. 7

NA ČEM ZÁLEŽÍ

V srpnu 1989 jsme se skupinkou křesťanské mládeže z brněnské konzervatoře navštívili v Praze arcibiskupa kardinála Františka Tomáška, abychom mu pogratalovali k jeho 90. narozeninám a poděkovali mu za to, jakou je pro nás mladé věřící oporou v době útlaku církve ze strany komunistického státního režimu. Vzpomínám si, jak nás stařícký pan kardinál srdečně přijal a hlavně nás povzbuzoval, ať vytrváme ve všem dobrém, ať důvěřujeme v Boží pomoc, ať se za Krista a jeho církev nestydíme, ať se nenecháme zastrašit politickým proticírkevním režimem (tehdy nás ani ve snu nenapadlo, že o tři měsíce později dá svatořečení bl. Anežky České 12. listopadu a studentská manifestace 17. listopadu do pohybu rychlý proces vedoucí k politickým změnám a náboženské a občanské svobodě v naší zemi). Když jsme asi po hodině odcházeli, udělil nám pan kardinál požehnání a každému z nás dal na památku a pro povzbuzení lístek s textem jehož jednotlivé věty jsou hlubokými podněty pro lidskou a křesťanskou formaci. Jako správný katecheta, jímž jako mladý kněz býval, nám přitom řekl: „Často o tom přemýšlejte“.

Mám za to, že i po 19 letech je obsah onoho textu stále nosný i pro nás, dnešní křesťany. Proto toto povzbuzení blahé paměti kardinála Tomáška předkládám v doslovném znění čtenářům tohoto Zpravodaje:

*Nezáleží na tom, kolik toho vlastníme,
ale na tom, zda z toho, co máme, umíme
dávat.*

*Nezáleží na tom, zda se umíme prosadit,
ale na tom, zda umíme přemáhat sami
sebe.*

*Nezáleží na tom, kolik máme škol a jaké
máme znalosti,*

*ale na tom, jak moudře dovedeme s tím,
co máme, hospodařit.*

*Nezáleží na tom, co děláme,
ale na tom, jak to děláme a proč to
děláme.*

*Nezáleží na tom, zda se sami umíme
veselit,
ale na tom, zda dovedeme přinášet radost
jiným.*

*Nezáleží na tom, zda jsme bojácní a máme strach,
ale na tom, zda se chováme tak, jako bychom strach neměli.*

*Nezáleží na tom, zda se nám utrpení vyhne,
ale na tom, zda ho umíme, když přece jen přijde, přijmout.*

*Nezáleží na tom, zda jsme šťastní,
ale na tom, zda jsme schopni zajišťovat štěstí jiným.*

*Nezáleží na tom, zda jsme milováni,
ale na tom, zda milujeme jiné a jsme jim požehnáním.*

*Nezáleží na tom, co o nás říkají lidé,
ale na tom, jací skutečně jsme, jak jsme věrni sami sobě.*

*Nezáleží na tom, jak dovedeme mluvit,
ale na tom, aby naše slova vyjadřovala úctu k pravdě.*

*Nezáleží na tom, zda Bůh plní naši vůli,
ale na tom, zda se my snažíme uskutečňovat jeho vůli.*

*Nezáleží na tom, zda jsme dlouho živi,
ale na tom, jak jsme naplnili svůj život.*

*Nezáleží na tom, kdy zemřeme,
ale na tom, zda jsme připraveni setkat se kdykoli s Bohem.*

Přeji nám všem, ať se nám to daří stále dokonaleji.

*dr. Willi Türk
jáhen u sv. Mikuláše*

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

JAN, SYN ZEBEDEŮV

Z generální audience Benedikta XVI.

Dnešní pojednání věnujeme dalšímu důležitému členovi apoštolského sboru: Janovi, synovi Zebedeovu a bratrovi Jakuba. Jeho typicky hebrejské jméno znamená „Pán se smiloval“. Opravoval sítě na břehu Tiberiadského jezera, když ho Ježíš spolu s jeho bratrem povolal (srv. Mt 4,21; Mk 1,19). Jan vždycky patřil k užší skupině těch, které si při různých příležitostech Ježíš bral s sebou. Byl spolu s Petrem a Jakubem, když Ježíš v Kafarnaum vstoupil do Petrova domu, aby uzdravil jeho tchýni (srv. Mk 1,29); spolu s dalšími

dvěma následuje Mistra do domu představeného synagogy Jaira, jehož dcera bude vrácena do života (srv. Mk 5,37); vystupuje spolu s ním na horu, kde je proměněn (srv. Mk 9,2); je po jeho boku na Olivové hoře, když před velkolepostí jeruzalémského chrámu pronáší svou řeč o konci města a světa (srv. Mk 13,3); a nakonec je mu nablízku v Getsemanské zahradě, když se uchyluje do ústraní, aby se modlil k Otci před Utrpením (srv. Mk 14,33). Těsně před Velikonocemi Ježíš vybere dva učedníky – jeho a Petra a

posílá je připravit místnost k Večeři (srv. Lk 22,8).

Toto jeho přednostní postavení ve skupině dvanácti apoštolů umožňuje pochopit do jisté míry iniciativu, která jednoho dne vzešla od jeho matky: přistoupila k Ježíšovi a požádala jej, aby její dva synové, tedy právě Jan a Jakub, mohli usednout po jeho pravici a levici v Království (srv. Mk 20,20-21). Ježíš, jak víme, odpoví otázkou: zeptá se jich, zda jsou připraveni pít z kalicha, ze kterého bude pít on (srv. Mk 20,22). Za těmito slovy se skrýval úmysl otevřít těmto dvěma učedníkům oči a uvést je do poznání tajemství jeho osoby a odhalit jim budoucí povolání stát se jeho svědky až k nejvyšší zkoušce prolítí vlastní krve. Krátce poté proto Ježíš zdůrazňuje, že nepřišel, aby se mu sloužilo, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé (srv. Mt 20,28). Pár dnů po Vzkříšení, nacházíme „Zebedeovy syny“ spolu s Petrem a dalšími učedníky, jak se bezvysledně namáhají celou noc, po níž zásahem Vzkříšeného následuje zázračný úlovek: bude to „učedník, kterého Ježíš miloval“, který jako první pozná „Pána“ a oznámí to Petrovi (srv. J 21,1-13).

Jan zaujímal uvnitř jeruzalémské církve význačné místo ve vedení tohoto prvního křesťanského uskupení. Pavel ho totiž započítává mezi ty, které nazývá „sloupy“ tohoto společenství (srv. Gal 2,9). Lukáš jej ve Skutcích apoštolů představuje spolu s Petrem, když přicházejí k modlitbě do chrámu (srv. Sk 3,1-4.11) a když se objevují před Veleradou, aby dosvědčili svou víru v Ježíše Krista (srv. Sk 4,13.19). Spolu s Petrem je poslán jeruzalémskou církví povzbudit ty, kteří v Samařsku přijali evangelium a modlí se za ně, aby přijali Ducha svatého (srv. Sk 8,14-15). Připomenout je třeba zvláště to, jak spolu s Petrem prohlašují na soudu před

Veleradou: „Je přece nemožné, abychom nemluvili o tom, co jsme viděli a slyšeli“ (Sk 4,20). Právě tato smělost ve vyznání vlastní víry zůstává příkladem a napomenutím pro nás všechny, abychom byli vždy připraveni s rozhodností stvrdit naše neoblomné přilnutí ke Kristu a klást tak víru před každý kalkul či lidský zájem. ...

Pán touží učinit každého z nás učedníkem, který žije v osobním přátelství s Ním. Aby to bylo možno uskutečnit, nestačí mu naslouchat zvnějšku, ale je také třeba žít spolu s Ním a jako On. To je možné jen v kontextu velice důvěrného vztahu, proniknutého vroucností naprosté důvěry. Tak je tomu mezi přáteli. Proto jednoho dne Ježíš řekl: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život... Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co dělá jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, protože jsem vám oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce“ (J 15,13.15). ...

Úcta k Janovi vznikla v Efezu, kde podle starobylé tradice dlouho působil a nakonec – za císaře Trajána – zemřel v mimořádně pozeňnaném věku. Císař Justinián nechal v 6. století v Efezu vybudovat na jeho počest velkou baziliku, z níž se dodnes zachovaly impozantní zříceniny. Právě na Východě se těšil a dosud těší velké úctě. V byzantské ikonografii je často zobrazován jako stařec a při intenzivní modlitbě, v postoji, který vybízí k mlčení.

Bez odpovídajícího usebrání se totiž skutečně nelze přiblížit k tajemství Boha a jeho zjevení. Před lety to vysvětlil ekumenický patriarcha Konstantinopole Atenagoras, s nímž se objal papež Pavel VI. při jejich nezapomenutelném setkání, když řekl: „Jan stojí u zrodu naší vrcholné spirituality. Tiší, stejně jako on, znají ono tajemné sdílení srdcí, vzývají Janovu

přítomnost a jejich srdce se zapalují“ (O. Clément, Dialoghi con Atenagora, Torino 1972, str. 159). Kéž nám Pán pomůže vstoupit do Janovy školy, aby se nám dostalo velkého poučení lásky; abychom pocítili, že jsme milováni Kristem „až do

konce“ (J 13,1) a abychom svůj život strávili pro Něho.

*Přeložil Milan Glaser
(Upravil IJK)*

NĚCO ZNOJEMSKÉ HISTORIE

SVATÝ KÁMEN

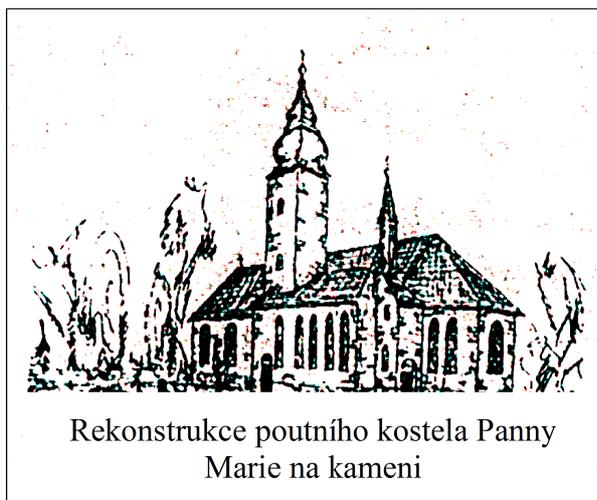
V čísle 3/2008 Zpravodaje znojemských farností byl otisknut článek o poutním kostele sv. Wolfganga ve Hnánicích. V závěru bylo také upozornění na kultovní místo Svatý Kámen v blízkém Mitterretzbachu, který se nachází již na rakouském území asi 400 m jižně od rakouské státní hranice. Mezi obcí Hnánice a Svatým Kamenem je vzdálenost necelé 2 km.. Obec Retzbach vydala o tomto kulturním centru Svatý Kámen informační leták z něhož níže uvádíme některé zajímavosti.

Pomoci virgule, známé nám předmětu proutkařů, můžeme zjistit, že na starých kultovních místech a také u některých poutních kostelů existují místa křížení geomagnetických zón s pravotočivými vodními žilami. Také v této rakouské bývalé poutní lokalitě u obce Mitterretzbach bylo takové místo ověřeno. Na tomto místě s intenzivním místem záření, které je pro lidské oko neviditelné bylo naměřeno přes 45 000 bovisových jednotek.

Už ve středověku přicházeli na toto místo četní poutníci. Proto byl zde postaven gotický kostelík Unsere Liebe Frau am Stein, který byl později v několika etapách zvětšován. Za vlády císaře Josefa II. koncem 18. století byl

označen jako přebytečný a následně v roce 1785 zbořen.

V roce 1647 bylo zde zaznamenáno zázračné uzdravení muže jménem Veit Priester, potíží se zde zbavila také Katherine Oberhammerin z blízkého

Rekonstrukce poutního kostela Panny Marie na kameni

Retzu a roku 1689 nechala zde postavit dodnes zachovalou barokovou kapli.

Že toto místo bylo již v prehistorické době kultovním centrem dokazuje také nalezená kamenná mísa tzv. tafoni, která je pokládána za jeden z nejhezčích mísovitých kamenů v celém Rakousku.

Také dodnes přicházejí na toto bývalé kultovní místo poutníci prosit o pomoc a útěchu. Každoročně vždy v měsíci červnu pořádá děkanství Retz na tomto bývalém poutním místě modlitby "Gebet an der Grenze - Gebet Über Grenzen zum Frieden und Freundschaft zwischen den Volkern. Na tyto modlitby

na hranicích za mír a přátelství mezi národy jsou zváni. i věřící ze Znojemska a zúčastňují se jich v hojném počtu.

V letech 1995-1997 prováděl na tomto kultovním centru archeologický průzkum tým rakouských archeologů. Za pomoci dobrovolníků z okolních obcí byly odkryty základy poutního kostela v místech, kde se nacházela křovím porostlá hromada sutě a zeminy. V roce 1997 vyhlásila obec Retzbach ve spolupráci s vládou Dolního Rakouska soutěž na celkovou úpravu tohoto kultovního prostoru. Do roku 1999 byly stavebně zabezpečeny základy nalezeného kostela a proveden nakloněný eliptický ochoz podle návrhu arch. mag. Maxe Paulyho. Z ochozu je možné shlédnout celý kultovní prostor a intenzivně vnímat tak krásu krajiny v obou zemích.

(podle informativního letáku obce Retzbach)

V jižních Čechách v podhůří. Šumavy u obce Rychnov nad Malší na malém návrší je také poutní místo zvané Svatý Kámen. I toto místo leží nedaleko státní rakouské hranice cca 1,8 km.

Poutní mariánský kostel Panny Marie Sněžné – (Maria Schnee) zde založila roku 1653 abatyše kláštera klarisek v Českém Krumlově Kristina Pöperl. Výstavba poutního místa s residencí prováděná v několika etapách se protáhla a do dnešní podoby ji dokončila až v roce 1701 krumlovská abatyše Beatrice Winter. Součástí poutního areálu je také kaple se zázračnou studánkou před západním průčelím kostela, postavená roku 1709.

Zpracoval V. Pavlík

CHARITA

KONEČNÉ VÝSLEDKY AKCE „CIHLA“

Devátý ročník této celonárodní sbírky probíhal na Znojemsku letos poprvé a to ve Znojmě, v Moravském Krumlově a obci Rybníky.

Celková vybraná částka činí 43.920,50 Kč. Přesný rozpis výsledků je k nahlédnutí na našich

webových stránkách Oblastní charity Znojmo www.znojmo.caritas.cz. Výtěžek bude použit na opravu a vybavení budovy Denního stacionáře sv. Damiána ve Znojmě-Hradišti. Každý kdo si cihlu zakoupil, stokorunou pomůže lidem s mentálním postižením na

cestě k samostatnosti. Pro ty, kdo si nestihli cihlu koupit, ale přesto chtějí pomoci, je otevřeno sbírkové konto (č. účtu: 4200888989/6800 vedený u Volksbank CZ, a. s.), kam mohou posílat své příspěvky.

Děkujeme všem, kdo se podíleli na prvním ročníku této akce. Především starostovi Města Znojma Ing. Petru Nezvedovi, který převzal nad celou sbírkou záštitu, dále všem dárčům, dobrovolníkům, zaměstnancům, ZŠ Ivančická v Moravském Krumlově, organizaci SPOZI o.s. a zvláštní poděkování patří paní Ficové.

*Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo*

2. ROČNÍK HALA BALA ŠOU

Dne 27.6. se uskutečnil v pořadí již druhý ročník Hala bala šou, zábavy nejen pro lidi s postižením, v režii Ateliéru Samuel a Denního stacionáře sv. Damiána. Celá akce

proběhla v kulturním domě ve Znojmě - Hradišti. K tanci nám opět hrálo duo Variant, ukázkou společenských tanců předvedli tanečníci z taneční školy Single.

Základní

myšlenkou pořadatelů je společně aktivně trávený čas tancem a veselím bez ohledů na zdravotní bariéry zúčastněných, tančí opravdu každý. Společně tančili a bavili se klienti Ateliéru Samuel, Stacionáře sv. Damiána, stacionáře Úsměv z Třebíče, členové klubu Pharos, Vozíčkáři Znojemska, maminky z Domova pro matky v tísni, a to se svými přáteli a známými.

Naši milí dobrovolníci nám pomohli s tombolou a organizací. Nálada byla víc než výborná, všichni jsme se velmi dobře pobavili a vyzkoušeli jsme si, kolik toho vydržíme.

Věříme, že se zase všichni společně v příštím roce na další šou setkáme.

*Jana Svobodová
vedoucí Ateliéru Samuel*

VÝSTAVA VE SVATOVÁCLAVSKÉ KAPLI

Přijměte pozvání na výstavu s názvem Umělci z Hradiště. Výstava potrvá od 10. září do 7. října a podílí se na ní Ateliér Samuel a Stacionář sv. Damiána. Vernisáž se uskuteční 10.9. v 17 hod. Vystavovány budou obrazy a výrobky klientů charitních zařízení, které si můžete zakoupit. Těšíme se na Vaši návštěvu.

PŘIPRAVUJEME:

PROJEKT „ADOPCE NA DÁLKU“ V OBLASTI ZAKARPATSKÉ UKRAJINY

Program navazuje na projekt Adopce na dálku, který byl v letech 2000-2006 uskutečňován pro děti z dětských domovů rodinného typu ve Velkém Berezném. Sestry františkanky ze Slovenska zde založily dva dětské domovy bez jakékoli finanční podpory státu. Díky tomuto projektu byly zajištěny základní potřeby asi 20 dětí. Důvodem ukončení této formy pomoci byla změna politické situace, v současné době stát děti

žijící v dětských domovech rodinného typu finančně podporuje.

Připravovaný program bude zaměřen na děti žijící ve svých rodinách, které nejsou z různých důvodů schopny svými prostředky pokrýt nezbytně nutné životní náklady (potraviny, oblečení, obuv, školní pomůcky, ad.). Distribuci pomoci budou zajišťovat řádové sestry, které v dané oblasti žijí (Užhorodský kraj) a „místní poměry“ dobře znají. V současné době probíhá výběr dětí v chudých rodinách, seznam bude v průběhu programu doplňován. Rodina dítěte, pro které je podpora určena, neobdrží přímo finanční částku, ale bude jí předána potřebná materiální pomoc.

Příspěvatelem na vybrané konkrétní dítě se může stát jednatel, rodina, kolektiv, škola, apod. Výše příspěvku je stanovena na 6000,- Kč za rok, do programu se však mohou zapojit i dárci, kteří jsou ochotni svými příspěvky v jakékoliv výši podpořit projekt neadresně, tzn. bez výběru

konkrétního dítěte. Z příspěvků budou částečně hrazeny i distribuční náklady.

V září 2008, kdy bude projekt zahájen, proběhne informační setkání nejen o připravované, ale i probíhající pomoci na Ukrajině. Bližší informace s datem a místem konání budou upřesněny.

Děkujeme všem, kteří se rozhodnou na projekt Adopce na dálku v oblasti Zakarpatské Ukrajiny přispívat.

*Helena Horáková
koordinátor projektu Pomoc Ukrajině*

DOPIS NEMOCNÝM - NEJEN NEMOCNÝM

BOJÍTE SE SVÉ NEMOCI?

Bojíte se své nemoci? Snažíte se důvěřovat Bohu, ale v některých okamžicích udeří strach s mimořádnou silou? Trpíte strachem ze smrti? Prožíváte okamžiky naprosté bezradnosti? Jak v takovém stavu žít přítomný okamžik?

Když vás stále znovu přepadá strach, nepropadejte zoufalství. Především se nesmíte pokládat za outsidera a domnívat se, že vaše modlitba a důvěra v Boha nic nezmohla. Zkuste hovořit s Bohem o svém strachu z nemoci: „Ano, je docela dobře možné, že onemocním, že mám rakovinu. Ale svěřuji se ti se svým zdravím i nemocí. Víím, že jsi se mnou ve dnech dobrých i zlých. A když budu nemocný, povedeš mě k tomu, co je v životě podstatné: Nejdůležitější není

výkon a síla, nýbrž otevřenost tobě, Bože. Posiluj mě v mé nemoci a bojuj proti ní svou mocí. Vlij do mne ochotu zcela se otevřít tvé vůli.“

A když trpíte strachem ze smrti, můžete si říct: „Ano, zemřu. Ale zemřu do Boží milosrdné náruče. V tomto okamžiku, kdy se bojím smrti, žiji.“ Můžete se pokusit s plným vědomím prožívat přítomný okamžik a dělat přesně to, co je třeba. Můžete přemýšlet, jakou stopu ve světě právě zanecháváte svým životem. Myšlenka na smrt vám může pomoci žít naplno přítomný okamžik a vnímat Boha a jeho lásku..

*Myšlenky na smrt
Podle Anselma Grüna
(Převzato z Internetu)*

UČITELÉ CÍRKVE - 14. stol.

KATEŘINA SIENSKÁ

Svátek 29.4.

Panna, mystička; církevní učitelka

Narozena r. 1347 v Sieně, Itálie; zemřela 29.4.1380 (1378?) v Římě, Itálie.

Patronka Itálie, dominikánských terciářek, pradlen; proti moru, bolestem hlavy, umírajících.

Catarina Benincasa byla nejmladší z mnoha dětí sienského barvíře. Byla živá a pohledná, ale odmítala návrhy svých rodičů, aby se vdala; asi r. 1367 se stala terciářkou dominikánského řádu, žila v rodném domě a strávila mnoho času na modlitbách. Obětavě pečovala o nemocné a umírající. Je popisována řada jejích extatických stavů, která později

vyvrcholila bolestivými stigmaty, jež však patrně nezanechala viditelnou stopu. Vzbudila pozornost celého města. Kolem ní se shromáždila skupina lidí, laiků i duchovních, vznešených i prostých, mladých i starých, kteří ji provázeli na cestách.

Kateřinin zájem o věci veřejné začal r. 1375, kdy se pokusila o zprostředkování smíru v ozbrojeném konfliktu mezi Florencií a dalšími městy a papežem. To ji přivedlo do Avignonu k papeži Řehoři XI., kterého požádala, aby splnil její přání, opustil Francii a vrátil se do Říma. Uposlechl ji, ale po jeho smrti došlo k papežskému schismatu, které trvalo 40 let. Kateřina se vrhla do sporu na straně Urbana VI. Neúnavně diktovala (nikdy se nenaučila psát) plamenné a nesmiřitelné výzvy k duchovenstvu i vladařům. Urban ji povolal do Říma a často se s ní radil, ale její vášnivé rady nenalezly podporu ani u jejích nejbližších přátel. Uprostřed všeobecných zmatků zemřela.

Kateřina se v mnohém podobala sv. Hildegardě a sv. Brigitě Švédské, s jejímiž druhy byla ve styku, ale někdy měla snahu přehánět význam svých politických a společenských aktivit. Její velikost spočívala v její hluboké víře a svatosti a v trpělivé snaze o záchranu lidstva. Uchovalo se mnoho jejích dopisů, které osvětlují její oduševnělou a upřímnou povahu; dopisy papeži Řehořovi XI. jsou

zajímavou směsicí respektu a nenucenosti. Spis Dialog, který diktovala, poněkud nesystematické dílo, pojednávající o duchovních a morálních problémech a pochybách člověka, patří k italské klasické literatuře.

Zemřela 29. dubna 1380 ve věku 33 let. Poslední léta žila jen z eucharistie. V hodině smrti pronesla slova: „Buďte přesvědčeni, že jedinou příčinou mé smrti je žhavá láska k církvi, která mě stravuje.“

Poslední místo odpočinku našla v dominikánském kostele Santa Maria sopra Minerva v Římě, bezprostředně u Panteonu. Její tělo tam dodnes odpočívá neporušené ve skleněné schránce na hlavním oltáři.

V roce 1970 byla prohlášena za církevní učitelku.

Malá ukázka z díla

Nezáleží na tom,

abychom se modlili velký počet Otčenášů. Ale naše modlitba má být trvalá a věřící. Ve světle milosti vidíme, že nám Bůh může dát, po čem toužíme. Víme, že on je věčnou moudrostí, která dovede rozeznat a dát nám to, co je pro nás dobré. Víme, že Bůh je vlídný a soucitný Otec, který nám může dát více, než o co sami můžeme žádat, a více, než potřebujeme.

Sv. Kateřina Sienská

SPOLEČENSTVÍ ADOPCE NA DÁLKU FARNOSTI U SV. MIKULÁŠE (SAD)

Milé sestry, milí bratři,

po delší době přinášíme krátkou zprávu o činnosti společenství, které se již více jak čtyři roky snaží přispět k úsilí

dnes již široce rozšířeného hnutí adopci na dálku. Základním principem, na němž staví toto hnutí, je pomocí finančních prostředků ulehčit život dětem a mladistvým v těch zemích a v takových podmínkách, do kterých by se nám, relativně bohatým středoevropanům, přesídlit určitě nechtělo. Hnutí se mohou účastnit jak jednotlivci, tak skupiny lidí nejrůznějšího charakteru - školní třídy, pracovní kolektivy, skupiny přátel,... a zajisté také farnosti. Proč se tedy nepřipojit!

Naše skupina s domovským právem na faře u sv. Mikuláše se původně zapojila do projektu Oblastní charity Znojmo a přispívala společně jako jeden z mnoha dárců na provoz dětských domovů ve Velkém Berezném na Zakarpatské Ukrajině. Zde se společným dílem podařilo překlenout období nezájmu státu o činnost těchto domovů, a to až do doby, kdy Ukrajina přijala vlastní odpovědnost za osud svých dětí. Nyní už jen doufáme a věříme, že „naši“ dva chlapci i všichni ostatní obyvatelé domovů, se kterými jsme měli možnost se osobně seznámit při jejich pobytu u nás či při naší brigádě přímo ve V.Berezném, vedou dobrý a alespoň v rámci možností šťastný život.

Po tomto malém vítězství se náš zájem obrátil směrem pro adopci na dálku typickým - na horký jih. Již druhým rokem je naší africkou hvězdou čtrnáctiletý žák z Ugandy, jehož dětským snem je stát se knězem. Kromě životaschopného projektu Arcidiecézní charity Praha, který po patnácti letech fungování zajišťoval v roce 2007 podporu téměř sedmnácti tisícům dětí (v samotné Ugandě více jak čtyřem tisícům), je cílem přebytku vybraných prostředků také fond adopce na dálku Misijní banky ubožáků (MBU), českého neziskového misijního sdružení laiků v Tanzánii. Tuto aktivitu je možno na rozdíl od projektu ACH Praha

rozvíjet bez dlouhodobých závazků, což je výhodou vzhledem k mírně kolísavým příjmům společenství. Na podzim se snad podaří uspořádat besedu s manžely Baldínskými, vedoucími MBU, opravdu se těšíme na zprávy z místa dobrých činů!

Za ony čtyři roky se počet stálých členů naší skupiny zvýšil ze třinácti na osmnáct, přičemž někteří přispěvatelé pocházejí i z míst či farností velmi vzdálených té naší. Společenství je otevřené každé dospělé osobě ochotné a schopné pravidelně přispívat jakoukoli částkou nad 100 Kč, jiná povinnost ze členství neplyne. Schůzky, minimálně jednou ročně konané na mikulášské faře, slouží k výběru příspěvků a informování členů společenství jeho zvoleným zástupcem, který bez nároku na honorář zajišťuje chod společenství, korespondenci, manipulaci s penězi a jiné potřeby. Společenství je možno kdykoli na čas nebo trvale opustit, samozřejmě po zralé úvaze - veškerá naše činnost stojí na vzájemné důvěře lidí, kteří nemohou přispívat z jakéhokoli důvodu jako samostatní dárci či už adopci na dálku podporují, ale mají ještě nějaké prostředky a chtějí se zapojit do společnou modlitbou podporovaného úsilí.

Vzhledem k tomu, že se tato forma přispívání na adopci na dálku velmi osvědčila, lze ji doporučit každému malému i většímu živému společenství. Nové členy uvítáme či informace a zkušenosti s organizací této aktivity s radostí poskytneme na níže uvedeném telefonním čísle.

Rozmnožujme hřivny milosti, svěřené nám pouze na čas! Hledejme co je správné, ať to můžeme nalézt!!!

Kontakty:

SAD: tel.776209487 (ve večerních hodinách)

ACH Praha: www.charita-adopce.cz

P.Badošek

ROK SVATÉHO PAVLA - 2008/2009

Svatý Pavel- služebník Krista Ježíše, povoláný za apoštola (Řím 1,1)

U příležitosti dvou tisíc let od narození apoštola Pavla, které historici kladou mezi léta 7 a 10 po Kristu, Svátý otec Benedikt XVI. při nešporách o slavnosti sv. Petra a Pavla (28. 6. 2007) v bazilice sv. Pavla za hradbami oficiálně oznámil, že tomuto světcovi bude věnován zvláštní jubilejní rok od 28. června 2008 do 29. června 2009. Tento „Rok sv. Pavla“ se bude konat nejen v Římě, kde jsou pod oltářem výše zmíněné baziliky uchovávány ostatky apoštola, nýbrž ve všech částech světa. Uskuteční se celá řada liturgických a kulturních akcí, mnohá studijní sympozia a rozličné pastorační iniciativy, které budou inspirovány pavlovskou spiritualitou.

Není nikdo, kdo by mohl zprostředkovat tak autentický pohled do prvotního křesťanství, jako právě apoštol Pavel. V jeho listech zaznívá bezprostřední hlas apoštola, který náležel ke druhé generaci křesťanů. On byl povolán samotným vzkříšeným Kristem (srov. Gal 1,1), avšak nepatřil do kruhu dvanácti apoštolů (srov. Sk 1,13.26; 1 Kor 15,5-9). Jeho listy nám poskytují náhled do prvních pohanokřesťanských církevních obcí, do jejich struktury a organizace, do jejich problémů a potřeb, avšak rovněž i do debat a kontroverzí, které vyvstaly při volném přijímání pohanů do církve, která ještě platila za část židovského společenství.

V svých listech dává Pavel najevo, kým skutečně je: světec obtížený chybami a slabostmi. Žádný jiný Z novozákonních autorů nám nedává nahlédnout do svého nitra tak jako Pavel. Z jeho listů je patrné, že se neustále obklopuje lidmi, kteří jsou mu věrně oddáni a kteří se podrobují jeho příkazům a nařízením. On, který dříve byl náruživým zastáncem židovství, si jako křesťan tento svůj charakter uchoval a dával ho velmi často pocítit svým novým spolubratrům ve víře.

Apoštol Pavel náležel do dvou kultur: židovství a helénismu. Na jedné straně je viděn jako jeden ze zakladatelů křesťanství, na druhé straně jako apóstata náboženství svých otců. Sám se však pokládal za „služebníka Ježíše Krista a povoláný apoštol“ (Řím 1,1).

Pavel z Tarsu se během svého života netěšil velké pozornosti v tehdejší světě. Na rozdíl od Ježíše není nikde zmiňován v řecko-římské literatuře. Rovněž židovská literatura se o Pavlovi nezmiňuje. Jeho jméno chybí jak ve spisech talmudu a midraše, tak ve spisech historika Josepha Flavia. V dějinách církve byl však Pavel přijat jedinečným způsobem. Září jako hvězda první velikosti. Sv. Jan Zlatoústý ho dokonce velebí jako osobnost vyšší než mnozí andělé a archandělé (srov. Panegyricum 7,3). Dante Alighieri ho definuje v Božské komedii „nádobou

vyvolení“ (Inf 2,28) a inspiruje se přitom Lukášovým vyprávěním v Sk 9,15. Jiní ho nazývají „třináctým apoštolem“. Existuje bezpočet knih o jeho osobě a díle. Jeho listy, které se těší trvalému zájmu, byly nesčetněkrát komentovány.

Již v prvních dvou stoletích (v době apoštolských otců) byly Pavlovy listy často citovány a jeho osobě byla projevoována chvála. Lze tvrdit, že apoštol

Pavel zajisté náleží k ústředním postavám křesťanství. Tento apoštol zve a vyzývá k víře. On, který neúnavně pracoval pro Krista, pro něho trpěl i zemřel, je par excellence svědkem toho, že právě Kristus pro něj znamenal vše.

*doc. Petr Mareček
(Katechetický věstník č.1-2, šk. Rok
2007/08)*

Redakčně kráceno

VÝROČÍ

„Kulatá“ výročí kněží, kteří působí nebo působili v našich farnostech:

25.6. oslavil **o.Řičica Savio Pavel OP**, který působí dnes v Uherském Brodě, 25 let kněžského svěcení.

30.6. oslavil **o.Kohoutek Josef**, působící v Jaroslavicích, Slupu, 35 let kněžství.

8.7. oslavil **o.Hofmann Jeroným Filip O.Praem.**, který dnes působí v Jihlavě u sv. Jakuba, 35. narozeniny.

24.7. oslavil **o.Vavro Milan**, který je dnes děkanem ve Slavkově, své 45. narozeniny.

26.7. si připomněl **o.Zbožínek Rudolf**, působící v Želetavě, 25 let kněžství.

13.8. oslavil **o.Hudec Josef O Cr**, probošt z Hradiště, 50. narozeniny.

16.8. oslavil **o.Dubec Tadeáš Juraj O.Praem**, který dnes působí ve Křtinách 50. narozeniny.

11.9. oslaví **o.Plíšek Milan**, místoděkan ve Vranově, 40. narozeniny.

26.9. oslaví **o.Řičica Savio Pavel OP** své 50. narozeniny.

Všem oslavencům gratulujeme a přejeme hodně Božích milostí a Darů Ducha svatého v jejich dalším působení mezi námi. Vzpomeňme na ně ve svých modlitbách.

INFORMACE - bude vás zajímat

PROSTŘEDNÍ BEČVA

1. června 2008 jsme byli s chrámovým sborem od sv. Kříže zpívat v Prostřední Bečvě. Zde v této vesničce uprostřed malebné krajiny kolem

radhošťské hornatiny a Vsetínských vrchů stojí nově vystavěný kostel zasvěcený ochránkyni zdejšího kraje sv. Zdislavě z Lemberka. Byli jsme pozváni zpívat na mši sv. v 10 hodin slouženou této slavné světici. Zpívalo se 4-hlassé ordinárium a

na závěr Píseň ke sv. Zdislavě. Obě mešní sklady jsou složeny páterem Angelikem Mičkou OP, takže jsou velmi složité, ale hlavně moc krásné. Kromě toho stihl otec ještě hrát na temnější varhany, řídit sbor a mít kázání o rodině a skromnosti, jak žila sv. Zdislava s dětmi i manželem Havlem. Po mši jsme byli pozváni na slavnostní oběd. Farníci pozvali na faru i dechovku, která hrála na této pouti celý den. My mladší jsme se raději schovali do ústraní, ale našli se i ti, co si zatancovali.

Po obědě jsme jeli na Radhošť. Otec Angelik totiž pochází z nedalekého Mořkova, má hory v krvi. Udělali jsme si tedy malou procházku kolem sochy Radegasta a zastavili se u kaple sv. Cyrila a Metoděje v srdci hory Radhošť. Nakonec nás páter Mička pozval domů, do Mořkova kde nám jeho hodné sestry přichystaly pohoštění. Otec Angelik s panem Pospíchalem nám dokonce zahráli na housle a harmoniku. Byl to příjemný den s nezapomenutelným zakončením.

M.E.

ActIv8

O co vlastně jde?

Je to setkání mládeže z České Republiky, Slovenska a Polska při příležitosti World Youth Day 2008 – Světové dny mládeže 2008 v Sydney. **ActIv8** fungoval jako náhrada pro ty, kteří neměli možnost zavítat do australského Sydney.

Název **ActIv8** je odvozen od anglické zkratky verše z písma, který byl heslem setkání: Act-skutky apoštolů, I - 1. kapitola, v8 - 8. verš. Anglické activate v překladu znamená povzbudit k činnosti.

„Dostanete sílu Ducha Svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky“ - zní heslo.

18.7.- 20.7. se nás sešlo na tomto aktivu celkem 7200.

K programu:

Ve čtvrtek jsme přijeli za vydatného deště a zimy. Postavili jsme si své stany a špinaví jsme se do nich odklidili z deštivého počasí. Boty, důkladně obalené blátem, jsme nechali před stanem v naivní představě, že do zítřejšího rána budou suché. Večerní modlitbu jsme absolvovali v plážových žabkách a s deštníkem nad hlavou.

Další den si mnozí z nás aktivně přivstali za účelem zahřát se podávaným ranním čajem, ovšem v zápětí zjistili, že kelímky k dispozici nejsou a z rukou čaj velmi rychle odteče...

Dále proběhl úvodní program + vtipná rozcvička, mše svatá, při které kázal otec biskup V. Cikrle, poté společný oběd, katecheze a přednáška, večere z vlastních zásob, které se rapidně ztenčovaly, a hřebem večera byl benefiční koncert skupin Treti deň (SK) a Sonicflood (USA), při kterém se vybralo 170 000 Kč na podporu Ukrajiny.

Sobota byla zahájena řeckokatolickou liturgií a sestřihy z YD z uplynulých let a spojením přímým přenosem ze Sydney, kde probíhalo bdění s papežem. Po obědě se sportovalo a diskutovalo na nabízených workshopech. Až do večere. Po ní proběhla vigilie a noční bdění. Přes noc se též bdělo a celé setkání ukončila jitřní mše svatá ve 4 h. Následovalo agapé v podobě buchtíček koláčků a podobných sladkých věciček.

Byl to pro nás všechny opravdu nezapomenutelný zážitek!

*Karolína Kolářová, Štěpánka
Strachotová, Pavel Mašek*

ROTUNDA V PLAVČI OPĚT OTEVŘENA VEŘEJNOSTI

V neděli 22.6.2008 požehnal znojemský děkan Jindřich Bartoš při bohoslužbě v parku nově opravenou rotundu M.Marie a sv. Františka Xaverského v Plavči (farnost Únanov). Slavnosti byl přítomen hejtman Stanislav Juránek.

Rotunda M.Marie a sv.Františka Xaverského pochází asi z roku 1216, má typický tvar s rezným zdivem i raritou - jednoklasovým románským zdivem.

Kdysi byla farním kostelem, po zániku farnosti v 16.stol. je součástí zámku, dnes je majetkem Domova důchodců, který se v bývalém zámku provozuje. Rotunda je veřejně přístupná, slouží jako filiální kaple. Domov důchodců společně s obcí Plaveč usiloval léta o potřebnou opravu, protože do klenby rotundy zatékalo. Po mnoha složitých jednáních a shánění peněz se dokončila oprava střechy a vnitřních omítek a kaple zase slouží k pravidelným týdenním bohoslužbám pro obec i Domov důchodců. Opravy zabezpečoval Domov důchodců a obec.

JEDNOTA CÍRKVE A ROZMANITOST MEŠNÍCH OBŘADŮ

Uplynul již více než rok, kdy Svatý otec Benedikt XVI. vydal 7. července 2007 dlouho očekávaný dokument *Summorum Pontificum* o starobylé latinské bohoslužbě, zvané „mše sv. Pia V.“ nebo též lidově „tridentská mše“. Spíše než historických či církevně politických motivů a souvislostí je důležité všimnout si faktů a shrnout to, co tento dokument přináší nového.

Positivní obsah dokumentu

Je to oficiální dokument Učitelského úřadu Církve, který mluví o předchozí latinské bohoslužbě v jednoznačně pozitivním smyslu a její užívání nevidí jako jakýsi terapeutický ústupek či zlo, trpěné neposlušným staromilcům, vykázaným do patřičných mezí. Celý dokument se nese v pozitivním duchu a latinská bohoslužba promulgovaná sv. Piem V. je mu jednoznačným bohatstvím a velkou hodnotou, ať už jde o liturgii mešní, přes ostatní svátosti, breviář až po pohřby. Papež zde potvrzuje již dlouholeté tvrzení zastánců „tridentské“

bohoslužby, že ta nebyla nikdy zakázána ani zrušena. Volba „staršího“ nebo „novějšího“ způsobu bohoslužby je samotným papežem podstatně delegována na bezprostřední účastníky: celebranta a věřící. Jakýkoli další souhlas nebo schvalování je výslovně popřeno. Předpokládá se tedy, že zúčastnění nejednají s „nebezpečnou látkou“ a nechybí jim minimum dobré vůle, rozumu a vzájemné tolerance na všech stranách.

Některá nepochopení

Třebaže jde o celkem stručný a věcný dokument, objevily se v tisku samozřejmě už i nejčerstvější dezinterpretace: kromě těch nejfantastičtějších, jako že půjde nyní o jedinou povolenou formu, které jde především o „latinu“ a o to „být otočen zády k lidu“, jsou zde i dezinterpretace umírněnější. Jde např. o názor, že kněz bude muset „tridentsky“ sloužit jen mimo pravidelný rozpis bohoslužeb, třebaže by měl ve farnosti i věřící, kteří by o to měli

zájem. Nejenže tento názor nemá žádnou oporu v textu dokumentu či v doprovodném dopisu, ba naopak se dá říci, že předpokládá spíše opak (srov. čl. 5). Zmíněný názor je celkem průhledný pokus znemožnit de facto tyto bohoslužby, protože jen málokterý kněz má čas na „dvojí celebrace“, zvláště když je tzv. „binace“ ve všední dny přinejmenším nežádoucí a nedělní bohoslužby jsou už tak běžně slaveny tři, ne-li čtyři.

Různost mešních obřadů a kalendářů

Odpověď na otázku, zda širší zavedení staršího ritu přinese různost kalendářů je celkem jednoduchá: ano, tato možnost nepochybně přináší 2 paralelní kalendáře. Tyto kalendáře mají *společný základ*: datum liturgických období jako Advent, Velikonoce, Seslání Ducha sv., ale i Narození Páně, Boží Tělo a řadu jiných významných svátků. Je zde ale i *mnoho odlišností* jako Devítník v postní době (tzv. předpostí či *Septuagesima* - delší postní dobu), slavnost Krve Páně 1. července, oktáv Seslání Ducha sv., počítání neděl „po Duchu svatém“, nikoli „během roku“ apod., čtení jsou většinou odlišná a to z jednoročního cyklu. Další odlišností je např. v národním kalendáři různý stupeň slavení některých svátků národních patronů. Vliv těchto rozdílů bude v jednotlivých farnostech přiměřený počtu věřících sledujících ten či onen kalendář. Tzn., že mnohé čistě tradicionalistické farnosti ve Švýcarsku, Francii či v Brazílii novější kalendář třeba ani neuplatní, kdežto např. i české farnosti s „tridentskou“ liturgií budou užívat oba s nepřehlédnutelnou převahou kalendáře nového.

Obava o „rozdělení Církve“ liturgickým kalendářem či růzností obřadu se zdá po dosavadních zkušenostech poněkud přehnaná. V katolické církvi už

nyní existuje hned několik, více či méně odlišných kalendářů, jen v ČR vzpomeňme zcela odlišný kalendář *byzantský*, *řeckokatolický*, nebo i méně odlišný např. *dominikánský* či *karmelitánský*. Nezdá se, že by liturgický kalendář jak v současnosti, tak v minulosti ohrožoval jednotu Církve. Jediným sporným bodem bylo v historii slavení velikonoce, což je zde evidentně mimo jakoukoli diskusi.

Stojí za to si připomenout, že např. „předkoncilní“ liturgická praxe, která viděla i v latinském jazyce téměř nenahraditelný princip církevní jednoty, byla i v jednotlivých farnostech mnohem pestřejší a různorodější než je tomu dnes. Jde ale např. o soužití římského „piánského“ ritu s jinými, převážně řeholními liturgiemi: *dominikánské*, *karmelitánské* či *ambrosiánské* v Miláně, nebo *mozarabské* ve Španělsku. Pro ministranty to rozhodně nebylo snadné „přecházení“, ale v zásadě si tyto různosti nijak nepřekážely. Poslední zajímavostí, o které bych se zde rád zmínil je postoj samotného sv. Pia V. (papežem 1566-1572), který ještě různorodější „předtridentskou“ liturgii ve farnostech sjednotil svým Římským misálem z r. 1570. Třebaže tato liturgie je s ním tak neodmyslitelně spojována, on sám ji sloužil jen při oficiálních a veřejných slavnostech. V soukromí pokračoval dále v *dominikánském ritu*, vlastní to bohoslužbě své řeholní rodiny. Zdá se tedy, že církevní jednotu nejspíš leží v jiném patře trvanlivější reality.

Praktické problémy

Starobylou latinskou bohoslužbu však čekají i skutečné těžkosti: jde např. o kvalitní přípravu samotných kněží, přesnou znalost liturgického řádu a fundovaný přístup k věřícím, kteří o ni projevují zájem. Bude záležet hodně nejen na vedení ministrantů, ale především na

uzdravení toho všeho, co se na tuto otázku nalepilo v posledních 40 letech bojů, nepochopení i ukvapených reakcí. To mu asi nejlépe poslouží výkladu vlastní liturgie a na celkový přístup kněze i věřících. (Čtení mohou být samozřejmě vždy i v národním jazyce). Papež i nadále počítá s řešením případných nejasností a připravuje doplnění některých nových světců apod. Jaký však bude mít papežovo rozhodnutí reálný úspěch, je předčasné soudit. Jisté však je, že bez dobré vůle a taktu na všech stranách se nemůže podařit ani nejsvětější rozhodnutí.

Co u nás doma?

Jak se můžeme přesvědčit z církevní praxe i z nejnovějších dokumentů, starobylý latinský obřad představuje nepochybně velké duchovní bohatství

Církve, které by bylo nerozumné zapomenout nebo přehlížet. Protože se v poslední době sešlo hned několik žádostí ze strany věřících v dominikánské farnosti sv. Kříže, nabízíme od září 2008 nejen oněm zájemcům, ale i všem ostatním možnost slavení mše svaté v latinském dominikánském obřadu (jak zde byl slaven od 13. století, kdy byl kostel Nalezení Sv. Kříže založen) a to jednou týdně, ve středu v 18 h. Tyto bohoslužby bude ještě provázet několik vysvětlujících katechezí a článků. Podle zájmu a dalšího uvážení by mohla být taková bohoslužba sloužena jednou měsíčně i v neděli, a to se zpěvem a slavnostnějším způsobem.

fr. Efrem Jindráček, OP

30 DNÍ MODLITEB ZA SVĚT ISLÁMU

Tato výzva k modlitbám za muslimy se původně zrodila na setkání několika křesťanských vedoucích na Blízkém východě v roce 1992. Skupinka věřících z mezinárodního modlitebního hnutí tehdy intenzivně prožila Boží touhu svolat co nejvíce křesťanů k modlitbám za muslimský svět.

Modlitební iniciativa je naplánována tak, aby se překrývala s islámským měsícem ramadánem (v roce 2008 připadá ramadán od 1. do 30. září). Od samotného začátku existují nejméně dva důvody, proč by mělo „30 dní“ připadat právě na ramadán: (1) jedná se o jakousi pomůcku, díky které se křesťané během určitého pevně stanoveného období v roce

identifikují s muslimy a (2) křesťané prosí o Boží svrchovaný zásah do života muslimů v období, kdy se tito hluboce zajímají o náboženství. Modlitby v průběhu měsíce ramadánu neznamenají, že se budeme přizpůsobovat zvyklostem, které při svém půstu a modlitbách dodržují muslimové.

Jako křesťané věřící v Ježíše s islámskými představami, teologií a praxí v řadě oblastí nesouhlasíme. Hnutí „30 dní“ přesto zdůrazňuje Boží lásku k muslimům. Všechny věřící v Mesiáše vybízíme k rozvíjení ducha pokory, lásky, úcty a služby vůči těmto lidem.

Organizátoři akce

LOJZA JEDE

O. JINDŘICH BARTOŠ PŘEDSTAVUJE

Představuji vám Ing. Aloise Vybírala z Plenkovic, který letos bude kandidovat do senátních voleb za křesťanské demokraty. Známe se osobně již dlouhá léta. Ještě v době před revolucí jeho rodina se třemi dětmi byla jednou z těch mála mladých rodin, kteří se netajili se svou vírou, ale odvážně se účastnili veřejně náboženského života a angažovali se v mnoha dobrých akcích. Nikdy nezapomenu, jak jsme spolu v roce 1990 v Mašůvkách po večerech po práci vytyčovali tvary podpěrných zdí u potoka pod kostelem kde se sesouvaly stráně, aby se připravila první velká pouť v nové době. Jako předseda okresní organizace KDU- ČSL nám také hodně pomáhá při získávání dotací na opravy kostelů na celém Znojemsku. Je pro mě jedním z těch, se kterými mohu probírat aktuální pastorační záležitosti a plány církevního života.

ROZHOVOR

Bydlíte kousek od poutního místa Hluboké Mašůvky. Co pro vás znamenají?

Do Hlubokých Mašůvek chodím od dětství a vždy jsem se na pouť těšil a těším. Je to nejenom součást tradice, ale především zde čerpám duchovní posilu. Člověk zde jasně cítí přítomnost Panny Marie. Letos jsem hlavní pouť v Mašůvkách také nemohl vynechat. Myslím si, že toto poutní místo má velký význam v našem pohraničním regionu. Svědčí o tom také zástupy lidí, kteří se do Mašůvek pravidelně vydávají.

Po sametové revoluci jste stál u zrodu pravidelných mašůvských poutí. Jak se na to díváte s odstupem času?

Jsem rád, že jsem byl jedním z těch, kdo se podíleli po revoluci na zahájení pravidelných měsíčních sobotních poutí. Je dobře, že pan děkan Jindřich Bartoš s ostatními kněžími věnují poutím tak velkou pozornost. Pro znojemské pohraniční tyto měsíční poutě mají

obrovský přínos a ukazuje se jak moudré rozhodnutí to bylo.

Co je pro vás v životě nejdůležitější?

Popravdě musím přiznat, že je to práce. Rád pracuji pro lidi a pomáhám jim. Mám několik funkcí, které mi zabírají hodně času. Kromě toho, že pracuji jako provozní náměstek na Správě a údržbě silnic našeho kraje, jsem také místostarosta v Plenkovicích, předseda křesťanských demokratů na Znojemsku a také krajský zastupitel. Teď jsem čerstvý dědeček, tak mě mrzí, že nemohu věnovat rodině tolik času, kolik bych si představoval. Ale určitě je nezanedbávám. V životě si také velmi vážím víry, která je vzácným darem a provází mě celý život.

Čeho si na lidech nejvíce vážíte?

Na tuto otázku mám jednoduchou odpověď, která vyjadřuje vše. Je to čestnost, pravdomluvnost, pracovitost a optimismus.

Celý život žijete na Znojemsku, ale také hodně cestujete do zahraničí. V čem se náš region liší a v čem podle vás třeba vyniká?

Mám dobré vztahy se sousedy z Rakouska a mám rád především jejich krásné Alpy, krásně upravené louky, cesty s velkým množstvím kapliček, božích muk, ke kterým lidé mají vřelý vztah a pečují o ně. Jsem rád, že i u nás se vztah k těmto božím poslům pomalu mění a že se opravují. Vracíme tak našim předkům to, co oni s velkou láskou a pokorou budovali.

Jako krajský zastupitel jsem rád, že mohu pomoci získat dotace na tyto památky a že Jihomoravský kraj věnuje nemalou částku ze svého rozpočtu právě na tyto opravy.

Myslím si, že můžeme být právem hrdi na to, že žijeme na Znojemsku. Znojmo je staré královské město, máme tady nádherné hrady a zámky a údolí řeky Dyje patří k nejkrásnějším místům, která znám.

Čím jste chtěl být jako malý kluk?

Jako malý kluk jsem chtěl být fotbalistou a pak dřevorubcem. Rád jsem sbíral houby, a tak jsem si říkal, že bych je

mohl sbírat i v práci. Když jsem byl větší, chtěl jsem se stát učitelem. To však později nebylo politicky možné, tak jsem stavebním inženýrem

Žijeme v době blahobytu, myslíte, že mladým lidem dnes něco chybí?

Myslím, že dnešním mladým chybí skromnost a pokora. Chtějí všechno hned a prakticky mají vše na co si vzpomenou. Jsou obklopeni internetem, počítači, televizí, rychlým spojením a přenosem informací. V tom všem nemají čas sami na sebe a mnohdy unikají do falešného světa iluzí. Na řadu přicházejí drogy a alkohol. Chtějí být jiní než ostatní a přitom jdou ve stejném stádu. Možná jim ale chybí rodičovská láska a čas nás rodičů, který jim dlužíme.

Ale abych nebyl moralista. Už kdysi dávno řekl Sokrates : „ Ach, ta dnešní mládež.“

V roce 2004 jste se zúčastnil poutě do Mariazell. Co vám z ní zůstalo v srdci?

Tehdy se mi splnil můj sen, a to putovat do rakouského poutního místa Mariazell. Za to patří dík především panu děkanovi Jindřichu Bartošovi a Fatym týmu v čele s otcem Markem Dundou. Od babičky jsem slýchal, jak dříve s velkou úctou putovali do tohoto poutního místa, které spojovalo věřící Rakousko-Uherské monarchie, tedy Čechy, Rakušany a Maďary.

Byla to krásná duchovní dovolená. Modlili jsme se, zpívali a pozorně poslouchali promluvy otce Jindřicha za pochodu. Také večerní bohoslužby celebrowané biskupem Františkem Lobkowitzem byly i po celodenní únavě vzpruhou.

Když jsme procházeli obcemi Dolního Rakouska vyzváněly zvony a

především starší lidé se vyptávali kam že to vlastně jdeme a byli velmi překvapeni naší vírou a odvahou. Musím říci, že i Rakušané se o nás starali velmi dobře. Vždyť ubytovat a nasytit sto osmdesát hladových krků nebyla žádná maličkost.

Kdybych tuto cestu bral jako turistiku, tak jsem skončil první den v příkopě a nechal se odvést domů. Touha vykonat pouť a přinést oběť až k Panně Marii překonávala bolesti kloubů. Pomáhaly mi lyžařské hole, o které jsem se opíral.

V pátek večer jsme za velkého deště a bouřky doputovali do cíle. Ještě neposlední chvíli jsme byli vpuštěni do baziliky, kde jsme vykonali krátkou modlitbu a přesunuli se do stanového tábora. Celou noc lilo a lilo, všude bylo bláto, ale v srdci nám bylo milo. V neděli po hlavní bohoslužbě jsme se vypravili plni dojmů do svých domovů. V září se někteří z nás potkali na faře ve Vranově, kde jsme shlédli film z této poutě a vykonali jednodenní pouť Vranovskem.

Díky vám otcové, máte můj obdiv!

Byl jste ředitelem Správy a údržby silnic ve Znojmě a od roku 2001 jste provozním náměstkem Jihomoravského kraje. Co se podařilo za tu dobu zlepšit na dopravních komunikacích?

Mojí snahou bylo a stále je zlepšit stav silnic na okrese Znojmo. Je to práce náročná vyžadující spoustu finančních prostředků, neboť zanedbanost silniční sítě je značná a dostat stav silnic na úroveň našich rakouských sousedů bude ještě chvíli trvat. Myslím si, že je ale za námi vidět kus práce. Největší problém je obchvat Znojma. Ten však nepatří do naší kompetence. Toto řeší stát a dlouho mu to trvá. Stejně jako silnice ze Znojma do Brna.

Na všech budovách se zapisuje zub času a ne jinak je to na kostelech. Jak je to s jejich opravami?

Jihomoravský kraj má vyčleněné peníze na opravy kulturních památek. Jako krajský zastupitel se ve spolupráci s technickým administrátorem Pavlem Vlčkem snažím tyto peníze nasměrovat také na opravy kostelů na Znojemsku. Letos například probíhá oprava fasády na kostele v Hodonicích, oprava střechy ve Chvalovicích a Strachoticích.

No vidíte, málem bych zapomněl na výměnu oken v kostele v Hlubokých Mašůvkách.

Letos kandidujete za křesťanské demokraty do Senátu. Jaké jsou vaše priority?

Rád bych prosadil legislativní změny, které by se týkaly rodičovské dovolené. Rodič by mohl s malým dítětem zůstat doma delší čas a poté se vrátit bez komplikací do zaměstnání. Jako krajský zastupitel jsem se zasazoval o dotace na víceúčelová dětská hřiště, aby děti měly dostatek možností jak využít volný čas. V tom chci i nadále pokračovat. Chci se také zasadit o další rozvoj venkova a nabídnout občanům kvalitní život na Znojemsku. Zním náš kraj velmi dobře a chci pro něj pracovat.

Rozhovor vedla E. Fruhwirthová

SLOVO CHARITA

Slovo charita znamená „účinná a k pomoci odhodlaná láska vůči potřebným a trpícím lidem“ a tu může uskutečňovat každý člověk. Charita Česká republika, jako organizace zřízená biskupy, se podílí na poslání církve, která má v tomto světě šířit solidaritu a sociální spravedlnost jakožto

znamení příchodu Božího království. Charitní služba tedy patří k životu církve a podílí se na šíření radostné zvěsti o velké Boží lásce k nám.

Mons. J. Šich, prezident Charity

O ZÁZRAČNÉM ROZMNOŽENÍ ČASU

(současný apokryf)

Když Ježíš pozvedl zrak, uviděl početný zástup. Bylo mu těch lidí líto, protože s ním byli již třetí den. A když nastával večer, přistoupili k němu jeho učedníci a řekli:

„Pošli je pryč, protože už je pozdě a nemají vůbec žádný čas.“

Ale Ježíš jim odpověděl:

„Nepotřebují odcházet, vy jim dejte čas.“

Oni odpověděli:

„Samí nemáme, a to, co máme, co je to pro takové množství?“

Ale byl mezi nimi jeden chlapec, který měl pět volných hodin a dvě čtvrt hodiny.

Ježíš tedy nařídil, aby se posadili; na tom místě bylo hodně trávy. Potom vzal těch pět volných hodin a obě čtvrt hodiny, pohlédl k nebi, požehnala dával vzácny čas učedníkům, učedníci pak lidem. Každý si bral tolik, kolik potřeboval. A z toho, co zůstalo, se sesbíralo plných dvanáct dní. To není málo, uvážíme-li všeobecný nedostatek času.

Říká se, že lidé, když zjistili zázrak, chtěli Ho provolat králem.

Kazimierz Wójtowicz

POUŤ K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ

Kláster dominikánů Praha pořádá a srdečně zve na pouť K Božímu milosrdenství do Krakova v Polsku ve dnech 18. – 21. září 2008. Autobus je vypraven z Prahy, znojemští odjíždějí ve čtvrtek 18. září ve 22.00 h z Brna. Duchovní program zajišťuje o. Irenej Šiklar OP. Návrat do Brna 18. září cca v 17 h. Závazné přihlášky se přijímají do **8. září 2008.**

Přihlášky a dotazy:

Praha - O. Irenej Šiklar OP, mobil: 724 940 960, e-mal: irenej@op.cz

Znojmo – Jiří Duroň, mobil: 732 643 288, pevná: 515 248 491(večer), e-mail: nablezance@volny.cz

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.
- Každou neděli při mši sv. v 11 h u sv. Jana Kř. u kapucínů je během kázání **program pro předškolní děti** v sakristii .
- Každou neděli po mši sv. v Příměticích je na faře otevřena **knihovna**.
- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 20 h **adorace**.
- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů ve Znojmě se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.
- Každé pondělí před večerní mší svatou u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.
- Každé pondělí v 18 h v Únanově **dětská mše**.
- Každé úterý v 17 h je v Příměticích **dětská mše**.
- Každé úterý v 19.00 h na faře u sv. Kříže je **zkouška chrámového sboru**.
- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.
- Každý čtvrtek v 18 h (v zimním období v 17 h) v Kuchařovicích **dětská mše**.
- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.
- Každý první pátek v měsíci v kostele sv. Markéty v Příměticích je příležitost ke krátké adoraci po mši sv. v 18 h. Během adorace je možnost přistoupit ke svátosti smíření.
- Každý pátek v Louce na faře v 19.45 h nešpory, ve 20 h mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.
- Každou sobotu ve 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv.

PŘIPRAVUJE SE

•4.9. ve 20 h u sv. Mikuláše hodinová **adorace** před 1. pátkem.

•5.9. **první pátek** – celodenní adorace u sv. Jana Kř. u kapucínů; zpověď 15 – 17 h.; ve školním roce každý pátek mše sv. v 17 h.

•6.9. **první sobota** v 18.00 hod v Hl.Mašůvkách **měsíční pout'** spojená s poděkováním za úrodu; v 17.30 h průvod s hudbou a s dary úrody od kapličky v Plenkovicích; v 18 h modlitba růžence v Lurdské jeskyni a v 18.30 h poutní mši sv. celebruje o. Lukáš Martinec, opat starobrněnský; autobus odjíždí ze Znojma v 17 h;

•7.9. sbírka na církevní školy.

•7.9. v 10 h **biřmování v Bítově**

•7.9. **posvěcení v Mramoticích** – mše sv. v 7.30 h (pozor – změna); v Kuchařovicích mše sv. v 10.30 h.

•7.9. v 18 h poutní slavnost v kostele sv. Kříže ke svátek **Narození Panny Marie**.

•12.9. **Znojenské vinobraní**

v 17 h u sv. Mikuláše mše sv.

ve 21 h u sv. Jana Kř. u kapucínů koncert skupiny P.O.K.R.

•13.9. **Znojenské vinobraní**

ve 12 h u sv. Mikuláše slavnostní mše sv. na poděkování za úrodu a uctění P. Marie Chlebové

v 17 h u sv. Mikuláše sváteční koncert (Znojemský komorní orchestr a spojené sbory od s. Kříže a z Retzu)

•14.9. ve 13.45 h v Šumné svěcení nového kostela; Orel pořádá autobus ze Znojma; ve 13 h od hotelu Dukla, Vídeňská, nádraží, Palackého a lázně.

•17.9. v 18 h u sv. Mikuláše koncert (součást akce Znojemský hrozen).

•21.9. v 15 h **měsíční modlitba v popické kapli za víru v pohraničí**; pěší odchází ve 14 h z Kraví hory; autobus nepojede.

•21. – 28.9. v roce 150. výročí lurdských zjevení pořádá loucká farnost **pout' do Lurd**; odjezd přihlášených v neděli 21.9. v 17 h od louckého kostela,

návrat v neděli 28.9. odpoledne. Odpoledna bude ještě v louckém kostele mše sv. po návratu poutníků z Lurd. Bližší informace ne internetových stránkách loucké farnosti nebo přímo na loucké faře.

•27.9. odpoledne v Derflicích svěcení nového zvonu pro zvoničku.

28.9. v Louce bude hlavní pouť v loucké farnosti v kostele sv. Václava. Poutní mši sv. v 10 h bude celebrovat novokněz z Prahy – Strahova o. Timotej Maria Pavel Vácha OPraem. Bude také udělovat novokněžské požehnání. Po mši sv. bude prostor k vzájemnému setkání a pohoštění. V ostatních louckých

farnostech (Konice, Havraníky, Hnanice, Šatov) v tuto neděli mše sv. nebude - všichni (i z dalších míst) jsou zváni na pouť do Louky, věřící z těchto našich farností svezou autobus.

•29.9. v 18 h mše sv. u sv. Michala (v kostele sv. Kříže mše sv. nebude).

•2.10. ve 20 h u sv. Mikuláše hodinová **adorace** před 1. pátkem

•3.10. **první pátek** – u sv. Jana Kř. u kapucínů celodenní výstav; sv. zpověď od 15 h.

•4.10. **první sobota** – měsíční pouť v Hl.Mašůvkách v 18 h; autobus ze Znojma v 17 h.

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontaktní adresa redakce Ing.Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
 Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; nevyžádané příspěvky se nevrací. Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce. Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.
 Tisk POLYGRAF Znojmo